

Въ просбата губернаторът ся обвинявалъ, че разбъркva доброто съгласие мѣжду колониитѣ и метрополіята, че той не допушталъ просбата на Американците до царътъ, че той станалъ причина да заемятъ англійските войски провинціята. Отговорътъ на просбата билъ такъвъ, какъвто трѣбало да ся очаква. Повѣденіето на губернаторътъ си намѣрило примѣрътъ, а молбата на колонистите неоснователна. Всичко туй, разумѣва ся, не е можало да примири странитѣ, които никакъ не желали да направїжтъ помѣжду си отстъпки, толкова повече, че Американците вече ся убѣдили върху невъзможността да ся свърши по миренъ начинъ прѣпирнята, и че въпростътъ тряба да ся свърши съ оружие въ рѣцѣ. Първата стъпка въ този путь било Бостонското убийство, а втората — исторіята съ чайтъ.

Налогътъ на чайтъ принудилъ Американците да не си купуватъ чай отъ Остъ-Индійската компания, а ся прѣминували съ чай отъ контрабанда. Отъ туй акцизъ на компанията паднали и правителството губяло на година 40,000 лири стер. отъ доходътъ си. За да ся оправїжтъ работитъ на компанията, лордъ Нортъ прѣложилъ, шото компанията да си прѣвозва съма чайтъ и заедно съ туй умалилъ налогътъ до толкова, шото не можало да бѫдо никаква контрабанда. Законътъ, както ставало обикновенно, ся пріель безъ възраженія и никой не питалъ мнѣнietо на Американците.

Остъ-Индійската компания побѣрзала да ся въсползува отъ новата привилегія. На 1773 год. тя натоварила нѣколко кораба съ чай и опрѣдѣлила въ нѣкои пристанища на Америка свои агенти да го продаватъ. Но Американците не искали да пийжтъ и евтичъ чай, и заповѣдъта на Парламентътъ истѣлкували като ново оскърблениe. Понеже законътъ вече издали, и отъ тъзи страхи Американците нѣмало какво да правїжтъ, то тѣ иамисили да не допушатъ корабитѣ съ чайтъ. Мисъль твърдѣ юнашка, за испълненietо на която изисквало само революціонни срѣдства. Но Американците не ся запрѣти сега и прѣдъ таквизи срѣдства.

Въ нѣкои си пристанища корабитѣ не смѣяли да влѣзжтъ защото на маринеритѣ (лоцманитѣ) не ся позволявало да ги ввождатъ, а въ други агентитѣ оплашени отъ оппозиціята (съ противенietо), ако и да пріели стоката, не ся рѣшавали да ѝ